

[Fogh Rasmussen]

enig i, at det netop er et meget kostbart område, og det er derfor heller ikke mig, der har stået og givet dyre løfter om, hvad der kan laves på området; der har kun været tale om en principiel erklæring, og den vil jeg også godt stå ved.

Jeg pegede på ét område, hvor man kunne forestille sig en mere effektiv udnyttelse af Statens Uddannelsesstøtte, og det var ved at mindske det, vi altså kalder uddannelsesspild. Men man kunne også forestille sig andre modeller, såsom en anden fordeling mellem stipendier og lån, og mange forskellige andre metoder, som alt sammen kunne være med til at, skal vi sige strække det samlede beløb noget mere, og vi har ikke lagt os fast på, hvordan det i givet fald kan finde sted.

Det er i øvrigt kedeligt, at undervisningsministeren har følt det deprimerende, at venstre og de konservative her har talt om den høje rente som en grundlæggende årsag til mange uddannelsessøgendes økonomiske byrde. Det er selvfølgelig kedeligt, at det føles deprimerende for undervisningsministeren, men jeg kan da godt forstå, at det er og må være deprimerende for et medlem af regeringen at iagttage den udvikling, som regeringen altså selv er medansvarlig for. Men selv om det altså kan føles deprimerende for undervisningsministeren at blive konfronteret med disse udsagn, er det ikke desto mindre sandt. Sandheden er jo desværre også ofte ilde hørt, men skal ikke desto mindre udtales ved en lejlighed som denne.

Jeg har forstået på undervisningsministeren, at jeg ikke blot har hensat undervisningsministeren i en deprimeret tilstand, men også i en tilstand af undren, nemlig i anledning af mine bemærkninger om socialindkomstens virkninger. Tilsyneladende har jeg ikke udtrykt mig klart nok, for jeg er naturligvis godt klar over, at socialindkomsten først træder i kraft fra august.

Det, jeg talte om, var først og fremmest de fremtidige virkninger af Statens Uddannelsesstøtte i tilknytning til de beregninger, som Danmarks Jurist- & Økonomforbund har lavet.

Men derudover tænkte jeg i øvrigt på, at vi jo har haft socialindkomst på uddannelsesstøtteområdet igennem mange år derved, at forældrenes formue, såfremt den oversteg visse grænser – i lang tid var grænsen 300.000 kr., så blev 10 pct. af den del af for-

muen, der oversteg 300.000 kr., tillagt forældrenes skattepligtige indkomst – var afgørende for tildelingen af uddannelsesstøtte. Vi har altså kendt socialindkomsten igennem mange år på uddannelsesstøtteområdet, og dér har den været med til at afskære mange unge fra at få stipendium og derved drevet dem ud i stor låntagning. Det var rent faktisk det, jeg var inde på i mit indlæg.

Jeg skal bare afslutningsvis sige, at jeg ikke håber, at den depression, der tilsyneladende har grebet undervisningsministeren, har forhindret hende i at iagttage, at der også fra vores side har været tilkendegivet en vilje til at søge uddannelsesstøtten forbedret ved en mere effektiv udnyttelse af de eksisterende ressourcer.

Eva Møller (KF):

Jeg vil bare ganske kort sige, at det naturligvis gør mig ondt, at undervisningsministeren er deprimeret, og at hr. J. K. Hansen er skuffet bl. a. over, at vi endnu en gang påpegede, at en stor del af problemerne i dette land skyldes det høje renteniveau, men det er nu engang vanskeligt at fortie kendsgerningerne, hvis man også vil holde en tale, der har et vist indhold.

Jeg forstår dog ikke ganske hr. J. K. Hansens skuffelse over, at venstre og de konservative ikke kunne komme med konstruktive forslag til løsningen af problemet. Når undervisningsministeren med hele sit administrative apparat heller ikke var i stand til i dag at komme med en konstruktiv løsning, men bebudede, at det ville kunne ske til efteråret, er der vel egentlig ikke noget at sige til, at vi andre, som kun har os selv til vores rådighed, heller ikke er i stand til at gøre det.

Men jeg vil dog bede hr. J. K. Hansen om at gennemlæse referatet af debatten, når det kommer, for så vil han kunne konstatere, at jeg faktisk nævnte en lang række måder, hvorpå man kunne forestille sig uddannelsesstøtten ændret, således at tingene blev anderledes. Jeg tror, det må bero på en fejlhøring, når hr. J. K. Hansen påstod, at der ikke var nogen ændringer i det, vi sagde.

Endelig skal jeg sige til hr. Alfred Hansen, at vi ikke kan stemme for det af ham stillede dagsordensforslag.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):